

צד:

עין משפט
נר מצוה

גיד הנשה פרק שביעי חולין

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אמר רבי יוחנן
בשארית לוי רבשהת הוא
ע"י לקמן דף ק"ו ט"ז
ובמה שישא ע"ס:

הגהות הב"ח

(א) תיב"ד ר"ה אמר רבי
דיכול לומר רב אשי
בשינויא:

אחד מפני האנסים. שפועד כוכבים אנס הוא ומעבד הדינר כדור
וגזול את הטבח: כיון דלא אכרו. היום והכל יודעים שאין היום
טרפה באיטלי: אפי' למיזבן מיניה. ואוכלה בגידה כסבור שניטול:
אלא פשיטא במקום שאין מכריזין. דלא זבני מיניה אימא מליעתא
כו': אלא במקום שמכריזין. והיום

אחד מפני האנסין ואחד שמא מוכרין לו
נבלות וטרפות אמר מר ובעובד כוכבים בין
שלימה בין חתובה אינו צריך ליטול הימנה
גיד הנשה עסקין אילימא במקום
שמכריזין חתובה אמאי אינו צריך ליטול
הימנה גיד הנשה כיון דלא אכרוו אתי למיזבן
מיניה אלא פשיטא במקום שאין מכריזין
אימא מליעתא מפני שני דברים אמרו אין
מוכרין נבלות וטרפות לעובד כוכבים אחד
מפני שממעהו ואחד שמא יחזור וימכרנה
לישראל אחד ואי במקום שאין מכריזין הא
לא אתי למיזבן מיניה אלא פשיטא במקום
שמכריזין אימא סיפא לא יאכר אדם לעובד
כוכבים קח לו בדינר זה ובשר מפני שני
דברים אחד מפני האנסין ואחד שמא מוכרין
לו נבלות וטרפות ואי במקום שמכריזין אי
איתא דהוה טרפה אכרוו הווי מכרוי אלא
פשיטא במקום שאין מכריזין רישא וסיפא
במקום שאין מכריזין מליעתא במקום שמכריזין
אמר אביי אין רישא וסיפא במקום שאין
מכריזין מליעתא במקום שמכריזין רבא
אמר כולה במקום שמכריזין רישא וסיפא
שהכריזו מליעתא שלא הכריזו רב אשי
אמר כולה במקום שאין מכריזין ומליעתא
"גזירה שמא ימכרנה בפני ישראל היכי
מכריזין אמר רב יצחק בר יוסף נפל בישראל
לבני חילא ולימא נפל טריפתא לבני חילא
לא זבני והא קמטעי להו יאניהו הוא
דקמטעו נפשיהו כי הא דמר זוטרא בריה
דרב נחמן הוא קאזיל מסיכרא לבי מחווא
ורבא ורב ספרא הווי קא אתו לסיכרא פגעו
אהרדי הוא סבר לאפיה הוא דקאתו אמר
להו למה להו לרבין דטרות ואתו כולי האי
א"ל רב ספרא אנן לא הוה ידעינן דקאתי מר
אי הוה ידעינן טפי הוה טרחינן א"ל רבא
מ"ט אמרת ליה הכי דאחלישתיה לדעתיה
א"ל והא קא מטעינן ליה איהו הוא דקא
מטעינן נפשיה והוא טבחא דא"ל לחבריה
אי

אמר אביי אין רישא וסיפא במקום
ורבא ורב אשי ברישא היכי משדר ליה חתובה הא לעיל אמרי'
חמוכה אכור גזירה שמא ימנה לו בפני ישראל אי נמי משום דגניב
ליה דעמיה וי"ל דליה להו להק שנייה אלא שנייה קמא דאוקי במקום
שמכריזין ומיחך לעובד כוכבים
מידע ידע ובחנס פירש פגוטטרס
אחילתיה דרב אשי ברפוג מנה דמתני'
אתנא דברייתא דיכול לומר רב אשי
(א) בשנייה קמא לעיל דכפרישית
והא דקתני מליעתא דאין מוכרין נבלות
וטרפות לעובד כוכבים מפני שמטעו
דוקא במכירה הוא דלסור לפי שהעובד
כוכבים נתן מעות חמורת שחטה
אבל שולח דורון לא מיישין וסיפא
דחייש שמא ימכרו לו נבלות וטרפות לא
שכרנו חמורת שחטה אלא שמא ימכרו
לו ויודיעוהו שהיא טרפה והעובד כוכבי'
לא יגיד לו ולהא חיישי אמוראי דהכא והא
דקתני ואחד שמא יחזור וימכרנה לישראל
לאניי ורבא איירי במקום שמכריזין ולא
הכריזו אבל במקום שאין מכריזין לא
חיישין דלמא הדר זבני לה ישראל מיניה
אפילו במכירת טבח באיטלי דאיכא
ישראל טובא ורב אשי חייש כיון דטובא
ישראל קיימי התם דלמא חד מיישיהו
הדר זבני לה מיניה כדפירש פגוטטרס
ומיהו להווא שנייה דמשי לעיל גזירה
שמה ימנה לו בפני ישראל קמא רישא
דקן ברייתא דדוקא לומר דפליג ומפרש
ר"ת דלעיל דמתניתין איירי באומר
הישראל לעובד כוכבים שהיא מנוקרת
והתם הוא דלסור משום דגונז דעמו
אבל שלימה הא חזי ליה עובד כוכבים
שלא ניטל הגיד אע"פ ישראל אמר לו
שניטל וידע עובד כוכבים שהיא משק
ולקן חיישין נמי בחתובה שמא ימנה
לו בפני ישראל ויקנה ישראל מן העובד
כוכבים אף במקום שאין מכריזין
ויאכלנה בגידה ולא חייש דלמא טרפה
היא מאחר שאומר ישראל בשעה
שנתנה לעובד כוכבים שקנה וטרה
בה ליטול הגיד עד שראוי לעלמו דלפי'
היא מותר לגנוז דעת העובד כוכבים
מ"מ לא מסיק אדעמיה שלהטעמו
אומר לו כן והא דרייק מדליקפד שמואל
דלסור לגנוז דעמו יודע היה שמואל
שנגנעו נתן לו ולא היה לו לחוש שמא
ראה ישראל אחר אלא משום גיבת
דעמו וברייתא דקתני ועובד כוכבים

כו א מ"י פ"ח מהל'
מאכלת אפוחת ה'
ד יודע סגל לאין קלט
קמא טושי' יוד פ"י ס'
ספ"א י'
כו ב (מ"י פ"ד מהל'
מכירה) טישי' ת"מ
פ"י דמ' ספ"א י':

רבינו גרשום

מסנותן לאחרים: אלא
פשיטא במקום שאין
מכריזין כלומר במקום
שאין גליון להכרית
באותו מקום אין קנה
על הכל ישראל מאי
בשר לפיכך באיין בין
שלימה ובין חתובה אין
צריך ליטול ממנה גיד
הנשה דלא אתי ישראל
מיזבן מיניה: אלא פשיטא
במקום שמכריזין כלומר
במקום שגליון להכרית
ביום שלא הכריזו לא
יטורו לו נבלות וטרפות
לא"י שמא יחזור וימכרנה
לישראל. ומפעתא בשלא
הכריזו כלומר במקום
שגליון להכרית ביום
שלא הכריזו אין מוכרין
נבלות וטרפות לא"י והא
לא אתי ישראל למיזבן
אשי אמר כולה במקום
שאין מכריזין. ואי פרת
(א) במקום שאין גליון
נבלות וטרפות לא"י והא
לא אתי ישראל למיזבן
מיניה וזהו שמא ימכרנה
לו בפני ישראל: אינו
הוא דקא פטעו כו'
כלומר תו יודעין שטרפה
והא דלא קא מכרוי נפל
טרפתא לבני חילא ק'
הכי דלא מיכאסו: הא ק'
מטעינן ליה. כלומר דאין
אמרי' ליה דאין נפקין
לקדושתיה וקא מטעינן
ליה: איהו הוא דקא פטעי
נפשיה כלומר שהווא יודע
דלא נפקין לקדושתיה
יאך על פ"י כן קאמר אמאי
איצטער רבון:

בין חתובה וזני שלימה א"י ליטול הימנה גיד הנשה התם כשנתן לו
סתם ולא אמר לו שהיא מנוקרת דאיהו דאטעי אנפשיה וגם ליכא
למיחש דלמא חזי ליה ישראל וזנין ליה מן העובד כוכבים דנמקוס
שאין מכריזין איירי וחייש שמא אחר שניטל הגיד נדע לו שהיא
טרפה ולקן נתנה לעובד כוכבים אבל היכא דאמר לעובד כוכבים
שהיא מנוקרת לא חייש דלמא טרפה היא דאי טרפה היא מאי
נפקא מיניה דניקור הרי אינה ראויה לעלמו ומליעתא דאין מוכרין
נבלות וטרפות לעובד כוכבים "היינו כשאומר לו דכשרה היא ולקן
אסור משום דמטעיה וגם משום שמא יקנה ישראל ממנו במקום שמכריזין ולא הכריזו אבל במקום שאין מכריזין לא חיישין דלפילו
ראה שאמר לו הישראל כך קא חשיב ישראל הרואה להשניח מקחו אומר לו כן דכשרה דמיה יקריס דראויה לימכר לישראל אבל
כשאומר דניטל גיד הימנה לא שייך טעם זה דלא עדיפא ביהי רב אשי סבר דלפילו במקום שאין מכריזין חיישין דישאל השומע
לא אסוק אדעמיה להשניח מקחו אומר כן וא"ת ולפלו ולימני נדידה נגיד ובמקום שאין מכריזין דכיהי איירי רישא לאניי דכשאומר
לו שהיא מנוקרת אין לשלוח עד שיטול הימנה גיד הנשה מפני שני דברים אחד מפני שמטעיה ואחד שמא יחזור וימכרנה לישראל
וי"ל דנקט נבלה וטרפה לרבותא דקא ס"ד דלא אסור מפני שמטעיה כשמוכר לו בחוקת שחטה לפי שידע להשניח מקחו אומר כן:
אינהו דקא מטעינן אפשיהו ב"הא. פי' פגוטטרס והא דקתני לעיל מפני שמטעיה במוכר לו בחוקת שחטה חזי חזי הפותח חזי חזי
המטורות לחנוני כשאומר לו כשנילך אני פותחן דודאי גונז דעמו ואין נראה דהא אלא אם כן הודיעו קתני דמשמע אפילו
בסתם אסור ולא שרי אלא בכה"ג ועוד דמאי פריך מרז יהודה דפתח ליה לעולא דהא דואי שלא היה מטעיה רב יהודה לומר לו
כשנילך אני פותחן לך נראה דהתם כסתם ואסור משום דאין לאורה לאסוקי אדעמיה דמטורות לחנוני אבל הכא איניעי [להו]
לאסוקי אדעמיהו וטרפה היא ומר וטרפה איניעי ליה לאסוקי אדעמיה שלא לקראתו היו באים אלא לעורר עממם:

שחטה וכן הפותח חזיות המטורות לחנוני דאומר לו כשנילך אני
פותחם דודאי גונז דעמו: הווי אסור לפיכך פגעו אהרדי. ובסבור
מר זוטרא שלקראתו יאלו: כולי האי. יאלתם יומר מדאי: לא הווי
ידעינן. ולעשות עסקינן ולילך למקום אחר יאלו: דאחלישתיה
לדעסיה. שהיה סבור תחלה שכדוניה: והא קמטעינן ליה. אם
לא הייתי מגלגלו היה ממזיק לנו טובה מנס: איבו הוא דמטעי'
אנפשיה. אחרי שאני לא אמרנו לו לקראתך יאלו:
אי

אין